

καὶ ἡ δακτυλογράφος σηκώνεται,
ὅλοι τραδιόμαστε πρὸς τὴν ἐξοδο.

Χωμένοι βαθιὰ στὸ θόρυβο,
καθένας μ' ἓναν ἴσκιο πλάι του πηγαίνει.

Ἀλέκος Θ. Μαρασλῆς

ΘΑ ΣΕ ΚΥΤΤΑΞΩ

Θὰ σὲ κυττάξω σὰν πρῶτα
μέσα ἀπὸ τὴν τρύπα τῆς ἀπελπισίας,
π' ἀνοιξε ἡ ἀφαίρα τοῦ παραλογισμοῦ,
μέσα ἀπ' τὴ μπούκα τοῦ κανονιοῦ
ποὺ γέμισε ἐρείπια τὴν ἐλπίδα.
Θὰ σὲ ὄρω στίς ἀλυκὲς
κάτω ἀπὸ τίς καρίνες
τῶν φρεσκοθαμένων τέμπλων
τῆς προπατορικῆς ἁμαρτίας
στά πρόθυρα τῆς ἀναιμικῆς θλίψης,
γὰ νὰ τραγουδήσουμε ὅπως τὸν καιρὸ τῆς εἰρήνης,
τότε π' ὀνειρευόμαστε γυρτὰ στοὺς ὄμιους
καὶ ἰσορροπούσαμε τὰ δῆματα
στίς ράγες τῶν τραίνων,
τότε ποὺ δέναμε τὰ χέρια
μὲ τὰ χέρια ὄλων,
τὸν καιρὸ τῆς εἰρήνης
πρὶν κουρσέψει τὴν πόλη
ὁ ἰὸς τῆς γρίππης,
πρὶν σφαλίσουμε τὰ παραθυρόφυλα
στίς σειρῆνες τῆς λαίλαπας,
πρὶν τρυπήσει ἡ σφαῖρα τὴν ἐλπίδα.

Ἀντώνης Ἐλευθεριώτης

ΕΚΔΟΧΕΣ

ὁ πρόσωπό μας
ἐν εἶναι πιά παρὰ
ὁ ἄμορφο σκάμμα
τῆς ἀθλούμενης σιωπῆς του

οἱ πόροι μας ἔγιναν

θηλές τῆς ἀπληστίας
τοῦ Κενοῦ

εἴμαστε
μεθυσιμένα μηδενικά —
«τὸ ἀπαραίτητο
βούτυρο
βλων
τῶν ἰδεολογιῶν»

II

πρὸς τί
τόσα βάραθρα σιωπῆς,
τόσα
ὄνειρικά μαστίγια;

ὁ χρόνος
 φίλε
δὲν ἐξήμερώνεται

Γιῶργος Ἀθανασόπουλος

Η ΩΡΑ ΤΟΥΤΗ

Δὲν ὑπάρχει πιὸ βυθισμένο καράδι
ἀπὸ τῆ μοναξιά ἀγκυροβολημένη

Γεννήθηκα τὸν πρῶτο Σεπτέμβρη τῆς χρονιᾶς
πάνω σὲ καταδικασμένο κλωνάρι

☆

Ἐδῶ χάθηκε ἡ πρώτη αὐγὴ τῆς ἀγάπης
Στὸν τόπο της χάθηκε ἡ αὐγὴ τῶν ματιῶν τοῦ ἀνθρώπου
Πυγιμένη στὰ πρῶτα της κύματα
Δὲν ὑπάρχει ἄλλου, δὲν ὑπάρχει ἀντίο
Ὁ ζωντανὸς κόσμος εἶναι κλειστός.

☆

Πορεία μου δυσκίνητη
ἀπὸ ἴδιους δρόμους
ἴδιες σκάλες
ἴδια καταχνιά θαλασσινὴ στὸ βάθος
Ξετυλίξου.

☆